Număr(atribuit prin PIGD):4-24117324-32-5r-17102024
Dosarul nr. 5r – 119/2024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 ianuarie 2025 **orașul *****

Judecătoria *****, sediul Central, Republica Moldova,
Instanţa de judecată, compusă din:

Preşedintele ședinței,
judecător Stanislav Rău
Grefier Daria Moscaliov
În ședința de judecată s-a prezentat
Contestatarul Arnăut Andrei

În ședința de judecată nu s-a prezentata
Agentul constatator Rotaru Andrei

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către Arnăut Andrei, a.n.*****, IDNP:*****, dom. r-nul. *****. s. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** nr. ***** din data de *****, cu încetarea procesului contravențional, în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional, și

A C O N S T A T A T :

La 17.10.2024, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei *****, sediul Central, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Arnăut Andrei, asupra procesului- verbal cu privire la contravenție seria ***** nr. ***** din *****, întocmit de către agentul constatator Rotaru Andrei, cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

În vederea susținerii poziției, Arnăut Andrei a indicat că la data de 05 octombrie 2024, a fost stopat de un echipaj de poliție în apropierea localității ***** r-nul *****, unde i s-a întocmit un proces verbal.

Indică contestatarul că, nu este deacord cu procesul verbal întocmit la data de 05 octombrie 2024.

Agentul constatator Rotaru Andrei în cadrul ședinței judiciare citat legal nu s-a prezentat, și nici nu a comunicat motivele neprezentării.

Contestatarul Arnăut Andrei în ședința de judecată a declarat că, nu este deacord cu procesul- verbal cu privire la contravenție din data de 05 octombrie 2024 din motiv că, ***acolo drumul este în reparație***, nu sunt indicatoare, nu este indicat că drumul se află în reparație, nici-un lucrător nu era, nici-un indicator că intră în localitate, nici distanța de viteză, nici pe stânga, nici pe dreapta, nici pe drum nu sunt locuințe care ar arăta că intră în localitate, nu era nici-un indicator, după care era să se conducă. Poate nici polițistul nu cunoștea că acolo nu sunt indicatoare, nu recunoaște vina. Are un video, a solicitat vizionarea acelui video, video este de pe

data de 07.10.2024, până la pod l-au filmat, a achitat amenda, dare este obijduitor că nu era nici-un indicator. Susține contestația, nu recunoaște vina că nu erau indicatoare, susține că nu a încălcat nimic.

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării:

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, ”Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8)”.

La caz, instanţa a constatat că, prin decizia de sancţionare din *****, emisă de către agentul constatator Rotaru Andrei, din cadrul INSP al IGP, cet. Arnăut Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, cu aplicarea unei sancţiuni de 18 unități convenționale, ceia ce constituie 900 lei și 4 puncte de penalizare, iar în total are acumulate 8 puncte de penalizare, pentru faptul că, la dat ade 05 octombrie 2024 ora 13:49 în satul *****, r-nul *****, cu mijlocul de transport de model Șkoda Fabia cu numărul de înmatriculare AAJ023 a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, prevăzută în pct. 47.1 (a) al Regulamentului Circulației Rutiere ce se sancționează în conformitate cu prevederile viteza al. II al Codului Contravențional, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, "Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei”.

Conform art. 425 Cod contravenţional, "(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele- verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*”.*

Instanţa atestă că, în susţinerea deciziei de sancţionare din *****, către agentul constatator a fost prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, certificatul privind modul de utilizare a mijloacelor tehnice, buletin de verificare metrologică nr. *****din ***** şi foto-tabel.

Astfel, instanţa consideră că foto-tabelul prezentat, în calitate de probă, nu poate fi apreciată ca atare, or reieşind din acesta este imposibil de identificat locaţia, cît şi conducătorul

auto.

În mod evident, agentul constatator a eșuat în totalitate în acumularea probelor și mijloacelor de probă în conformitate cu normele Codului contravențional, astfel încât, afară de planșa fotografică care nu este clară, nu este susținută de alte dovezi, la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă, care ar răsturna prezumția de nevinovăție a lui ***** și care, ar oferi certitudinea existenței circumstanțelor constatate de către agentul constatator în procesulverbal cu privire la contravenție.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei ***nu este susţinut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale*** în baza cărora s-a întocmit precum şi din cauza că ***în cadrul acumulării probelor nu şi-au găsit confirmare afirmaţiile agentului constatator, iar petiţionarul respinge învinuirile aduse*** nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 a Convenţiei. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenţiilor sunt aplicate prevederile art. 6 din CEDO cu toate garanţiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţiei *(cauza Anghel vs Românei)* sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Cu respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO precum şi a principiului contradictorialităţii şi al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părţi de a propune probe instanţei. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, prin urmare la cazul dedus judecăţii instanţa nu poate reţine probele ce nu au fost examinate în cadrul şedinţei de judecată.

Astfel, noţiunea de vinovăţie trebuie tratată prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, or dreptul contravenţional, în accepţiunea Curţii Europene se raportează naturii penale, şi implicit, garanţiilor dreptului penal.

În concluzie la cazul dedus judecăţii, persoana în privinţa căreia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravenţiei revăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, nu este pusă în situaţia de aşi proba învinuirea şi pe cale de consecinţă, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente şi utile vinovăţia persoanei. Concluzia instanţei de judecată se întemeiază pe prezumţia de nevinovăţie, sarcina probei revine celui care acuză, instanţa de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de faţă agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăţiei persoanei.

Ori interpretarea corectă, în lumina hotărârilor CEDO, este că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficienta pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional.

În prezenta cauza, instanţa reţine că, nu poate opera prezumţia de temeinicie a procesului-verbal de contravenţie şi în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul şedinţei de judecată, care să confirme situaţia de fapt reţinută prin procesul-verbal de

contravenţie, aplicarea prezumţiei de temeinicei a procesului-verbal de contravenţie în prezenta cauza ar fi contrar garanţiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanţa de judecată reţine având în vedere principiul legalităţii, care este de rang constituţional, şi exprimă obligativitatea respectării legilor şi a calităţii acestora, precum şi asigurarea respectării ordinii de drept, se reţine că aceste condiţii au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esenţa cerinţelor statului de drept, a preeminenţei legii în reglementarea relaţiilor sociale.

Instanţa de judecată notează, că răspunderii contravenţionale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea contravenţiei prevăzute de legea contravenţională, în context temeiul real al răspunderii contravenţionale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componenţa de contravenţie reprezintă stipulată în legea contravenţională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenţionale.

Consideră instanţa că, în asemenea situaţie a fost încălcat unul din principiile fundamentale al procedurii contravenţionale constituie prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente la întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovatei este o garanţie existenta si în domeniul contravenţional, Curtea Europeana a Drepturilor Omului, în interpretarea art. 6 alin. (1) CEDO (dreptul la un proces echitabil) a statuat ca o garanţie esenţiala a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată.

La caz, reţine instanţa anexa foto conform căreia, pe un dispozitiv tehnic este evidenţiat cîteva înscrisuri precum viteza, dată, oră, totodată un mijloc de transport, nefiind vizibilă informația localității rurale sau urbane. Totodată nu este clar unde a stat mașina de patrulare și a fixat viteza autoturismului de 74 km/oră, făcînd însemnare doar 472,5 m. or, agentul constatator urma să prezinte clar locul său de aflare potrivit fișei de circulație.

Astfel, consideră instanţa că în asemenea circumstanţe ar fi incorect de a susţine faptul individualizării corespunzătoare a persoanei contravenientului, or, la caz, intervine doar o prezumţie şi nu o situaţie constatată expres, cît şi probată.

Totodată, consideră instanţa că nici una din capturile foto anexate la materialele cauzei, nu este identificat sau identificabil automobilul, marca acestuia. Subliniază instanţa de judecată şi faptul că conform procesului-verbal întocmit, cît şi capturii foto nu este clar constatabilă şi identificabilă aflarea în spaţiu a contestatarului, mai mult, nu este clar şi nici probat faptul că contravenientul se afla în localitate în momentul admiterii depăşirii vitezei de deplasare.

În conformitate cu art. 5 alin. (1-2) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise. Iar conform art. 7 CC RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Iar potrivit art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Consideră instanţa că, în cumulul probelor existente la caz, sunt aplicabile prevederile

art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Astfel, reieşind din cele enunţate mai sus, instanţa de judecată consideră contestaţia înaintată întemeiată şi anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie din ***** întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravenţional şi decizia de sancţionare din aceeaşi dată, cu încetarea procesului contravenţional, pe motivul inexistenţei faptului contravenţiei.

Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), 460-462 Cod contravenţional, instanţa de Judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Arnăut Andrei, asupra procesului- verbal cu privire la contravenție Seria ***** nr. ***** din ***** în baza art. 236 alin.(2) Cod contravențional, ca fiind întemeiată.

Se anulează decizia cu privire la contravenție Seria***** nr. ***** din ***** privind comiterea de către Arnăut Andrei a contravenției prevăzute de art. 236 alin.(2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data comunicării, la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei *****.

Judecător **Stanislav Rău**